

Har Personalet og Directeuren ville tabe de 8000 Rbd., hvorom hele Spørgsmaalet dreier sig. Er der da ikke Opfordring for Directeuren til at lade Udgifter falde bort, som det var ønskeligt skeete? Maa han ikke, baade i sin egen Interesse, og, selv om han er uegennyttig, af Omsorg for Personalet, ledes til at undlade Udgifter, som burde gjøres, blot for at Personalet kan faae det høieste Overskud? (Joh.) Dernæst er der tilstaaet og maa tilstaaes Ministeren en Ret til i Aarets Løb at kunne forandre enkelte Poster i det forelagte Finantsoverslag. Directeuren henvender sig nu til Ministeren og siger: der er opført de og de Udgifter, men jeg foreslaaer, at vi ikke gjøre dem, thi ellers faae vi et meget ringe Overskud; hvad skal Ministeren saa gjøre, især da han ikke fuldkommen kan bedømme, hvor rigtige de Calculer, der i Aarets Løb forelægges ham af Theaterdirectionen, ere? Jeg troer altsaa, at man, hvis man tillægger Interessens stor Kraft, ikke vil opnaae Noget, fordi den vil føre til i alle Tilfælde, ikke blot i de gunstige Aar, at skaffe Personalet det fulde Beløb, som det efter Loven kan faae. Det, man vil opnaae, er at sætte Ministeren og Theaterdirecteuren i saare vanskelige Stillinger, Theaterdirecteuren især med Hensyn til hans egen Følelse for Ære, og med Hensyn til hans Omsorg for Personalet, som trænger paa ham og tillægger ham Skylden, naar det ikke faaer det Overskud, som det ellers troede at kunne fordre. Hvad nu angaaer den Sparfomhed, som skulde opstaae ved den hele Indretning, da vil man kun kunne opnaae at fremfalde den hos Theaterdirecteuren selv, thi han kan virkelig ved en almindelig Sparfomhed paa flere Grene nedsætte Udgifterne saaledes, at Overskuddet derved forøges, og det maa være i hans egen Interesse. Men nu er det jo os Alle klart, at der kan være en Sparfomhed i et enkelt Aar, som er saare skadelig for Theatrets varige oekonomiske Interesse, og Theaterdirecteuren kommer her i den ubehageligste Conflict, ja, han kan endog være i stor Tvivl med sig selv, om han med Hensyn til Theatrets oekonomiske Interesse handler rigtigt ved denne eller hiin Besparelse, og han har da den forøgede Vanskelighed, at han kan frygte for, selv

ubevist at staae under Indflydelsen af sin egen pecuniære Interesse. Hos Personalet vil man derimod, som jeg allerede tidligere har sagt, forgjæves vente, ad denne Vej at frembringe Besparelser; thi hvert enkelt Medlem af Personalet, som her skulde virke, vil ikke troe, at den Besparelse, som fordres af ham, er den Besparelse, hvorpaa det kommer an. Han vil sige: Na hvad gjør det til hele Resultatet, om jeg i denne Aften ved en bedre Dragt foraarfager en større Udgift af nogle faa Rigsdaler, om jeg iagttager en større Dekonomie med visse Ting, som ere mig tillagte, f. Ex. Godtgjørelse for Spil i egne Klæder, eller for Lys osv.; den Dekonomi, som jeg derved iagttager, vil maafee denne bestemte Aften berøve mig nogle Rigsbankdaler, og derfor lover den mig Udfigt til nogle faa Procent af den lille Forøgelse, der herved skal fremkomme til den hele Besparelse. Jeg taler naturligviis her steds under Forudsætning af den beregnende Interesse, hvorpaa Systemet er bygget. Man vil aldrig ad denne Vej frembringe Besparelser hos de enkelte Medlemmer; det er kun paa Directeuren, man vil virke, og paa Directeuren virker man paa den Maade, som jeg har nævnt; man bringer ham, endog her netop i en directe Conflict med Theaterpersonalet; thi, naar Fordelen og Besparelsen er saaledes combineret, saa vil Personalet — og vi maae huske paa, at vi her tale om Mennesker, og om mange Mennesker, af forskjellig Art — meget let troe, at Directeuren vel kunde tilveiebringe den Besparelse; hvori han med dem er interesseret, ad anden Vej, uden at paalægge dem alle disse smaalige Gener, som hver enkelt føler. Dette er det Forhold, som ved den af Udvalget foreslaaede Form vil frembringes mellem Directeuren og Personalet. Naar man nu endelig kommer til Rigsdagen, for at forlange Bevillingen for en ny Periode, saa har Rigsdagen at forelægge sig det Spørgsmaal, hvilket Tilskud Theatret virkelig behøver for at bestaae; men, naar Rigsdagen gjør sin Calculer, saa maa den jo stille den saaledes, at den siger: Naar vi under Theatrets Personale, Directeuren derunder indbefattet, et aarligt Overskud af 12,000 Rbd., saa maae vi bevilge til Exempel 50,000 Rbd.,